

holdsvis flere Menneskeliv, og der sendes færre Mennesker end før over Havet. Nedgangen i Fødselskvotienten i det sidste Tiaar er i Sydvestevropa og Østevropa saa voldsom, at der, trods den samtidige Nedgang i Dødeligheden, bliver et noget mindre Fødselsoverskud end i det foregaaende Tiaar, men i Nordvestevropa er til Gengæld Forholdet mellem Fødsels- og Dødelighedskvotienterne i den Grad gunstigt, at Hovedresultatet for det samlede Evropa bliver en, om end ringe, Forøgelse af den naturlige Befolkningstilvækst. Denne udgjorde for det samlede Evropa i sidste Halvdel af det 19de Aarhundrede gennemsnitlig aarlig pr. 1000 Indbyggere:

1851—60.....	7,2
1861—70.....	9,0
1871—80.....	9,3
1881—90.....	10,6
1891—1900.....	10,7

Ved Begyndelsen af det 19de Aarhundrede var de tre Hoveddele, hvori Sundbärg deler Evropa, omtrent lige folkerige: Nordvestevropa rummede 34 pCt., Sydvestevropa 32 pCt. og Østevropa 34 pCt. af vor Verdensdels samlede Befolkning, men paa Grund af den forskellige Tilvækst har dette Forhold forrykket sig i betydelig Grad, særlig til Ugunst for Sydvestevropa. Nu er Fordelingen omtrent saaledes: Nordvestevropa 36 pCt., Sydvestevropa 24 pCt., Østevropa 40 pCt.

A. J.

III.

Den britiske og den amerikanske Kuludførsel.

Man har vænnet sig til at betragte Storbritannien som Verdens største Kulproducent, og endnu indtil for 3—4 Aar siden var dette ogsaa rigtigt, men i 1899 indhentedes England af Nordamerika, og dette sidstes Overvægt er nu allerede saa stor, at »Stenkulsøen« næppe mere kan haabe paa at genvinde Førerstillingen.

holdsvis flere Menneskeliv, og der sendes færre Mennesker end før over Havet. Nedgangen i Fødselskvotienten i det sidste Tiaar er i Sydvestevropa og Østevropa saa voldsom, at der, trods den samtidige Nedgang i Dødeligheden, bliver et noget mindre Fødselsoverskud end i det foregaaende Tiaar, men i Nordvestevropa er til Gengæld Forholdet mellem Fødsels- og Dødelighedskvotienterne i den Grad gunstigt, at Hovedresultatet for det samlede Evropa bliver en, om end ringe, Forøgelse af den naturlige Befolkningstilvækst. Denne udgjorde for det samlede Evropa i sidste Halvdel af det 19de Aarhundrede gennemsnitlig aarlig pr. 1000 Indbyggere:

1851—60.....	7,2
1861—70.....	9,0
1871—80.....	9,3
1881—90.....	10,6
1891—1900.....	10,7

Ved Begyndelsen af det 19de Aarhundrede var de tre Hoveddele, hvori Sundbärg deler Evropa, omtrent lige folkerige: Nordvestevropa rummede 34 pCt., Sydvestevropa 32 pCt. og Østevropa 34 pCt. af vor Verdensdels samlede Befolkning, men paa Grund af den forskellige Tilvækst har dette Forhold forrykket sig i betydelig Grad, særlig til Ugunst for Sydvestevropa. Nu er Fordelingen omtrent saaledes: Nordvestevropa 36 pCt., Sydvestevropa 24 pCt., Østevropa 40 pCt.

A. J.

III.

Den britiske og den amerikanske Kuludførsel.

Man har vænnet sig til at betragte Storbritannien som Verdens største Kulproducent, og endnu indtil for 3—4 Aar siden var dette ogsaa rigtigt, men i 1899 indhentedes England af Nordamerika, og dette sidstes Overvægt er nu allerede saa stor, at »Stenkulsøen« næppe mere kan haabe paa at genvinde Førerstillingen.

I sidste Halvdel af Tredserne udgjorde Verdens samlede Kulproduktion 209 Millioner Tons aarlig. Heraf stammede ikke mindre end 107 Mill. Tons fra engelske Miner, og de Forenede Stater leverede kun 31 Mill. Tons. I sidste Halvdel af Firserne var den samlede Produktion steget til 465 Mill. Tons aarlig, hvoraf 172 Mill. faldt paa Storbritannien; men de Forenede Staters Andel var allerede da steget til 124 Mill. I de tre sidst forløbne Aar stillede Forholdet sig saaledes:*)

	1899	1900	1901
Den samlede Produktion.....	729 Mill.	775 Mill.	795 Mill.
Heraf: Storbritannien.....	223 —	229 —	223 —
Forenede Stater	228 —	245 —	272 —

Maa England saaledes vige Pladsen som første Producent, beholder det dog endnu Førerstillingen som Eksportør. I Aaret 1900 udførte Storbritannien 59 Mill. Tons, Tyskland 18 Millioner (Brunkul og Koks medregnet) og de Forenede Stater kun lidt over 8 Mill. Tons.***) Alligevel tyder meget paa, at Nordamerika snart vil gaa over til i større Omfang at forsyne kulfattige Lande med de uundværlige sorte Diamanter.

For det første maa det tages i Betragtning, at man allerede længe har været paa det rene med, at de britiske Kulbeholdninger under Jorden ikke ere saa »uudtømmelige«, som man engang ansaa dem for. Alle herhen hørende »Lagervurderinger« ere selvfølgelig mere eller mindre usikre, men bortset fra Lejernes Mægtighed, falder en ren Overflademaaling i høj Grad ud til Gunst for Nordamerika. Kulgebetet er nemlig her opgjort til ikke mindre end 517,000 □ Kilometer imod Storbritanniens 31,000.

Dernæst kan de Forenede Stater paa Grund af deres langt overlegne Grubeteknik levere Kullene til en betydelig lavere Pris end England. Gennemsnitsprisen (Produktionsværdien) for en Tons Kul af Grube angives til følgende omtrentlige Beløb:

*) Sundbärg. Statistiska öfversigtstabeller.

**) Berichte über Handel und Industrie, Bd. IV, H. 7, efter De Indische Mercur's »Steenkolen-Nummer« af 31. Maj 1902.

Kaplandet.....	14 Rmk.	Tyskland	7 Rmk.
Ny Zealand	10 —	Storbritannien ...	6 $\frac{1}{2}$ —
Frankrig.....	9 —	Forenede Stater .	4 $\frac{1}{2}$ —
Belgien.....	8 —	Indien	3 $\frac{1}{2}$ —

Den umaadelige Forskel i Grubeprisen pr. Ton i de forskellige Lande bliver forstaaelig, naar man oplyses om, hvilke Kvanta der gennemsnitlig aarlig bringes for Dagens Lys af en Minearbejder. I de Forenede Stater er det c. 450 Tons, i England 297 Tons aarlig pr. Arbejder.

At Bevægelsen i Kullenes Frembringelsesomkostninger (Grubeprisen) i Nordamerika har en for Udførselsmuligheder gunstigere Retning end i England, fremgaar ogsaa af følgende Opgivelser. Den gennemsnitlige Grubepris pr. Ton udgjorde:

	Aar 1888:	Aar 1899:
Storbritannien.....	5 s. $\frac{3}{4}$ d.	7 s. 7 d.
Forenede Stater.....	6 s. 0 d.	4 s. 8 $\frac{1}{2}$ d.

Hertil kommer, at den engelske Udførselstold, om den end ikke er høj, dog altid maa spille en generende Rolle, hvor Talen er om en virkelig Konkurrence.

Til syvende og sidst bliver dog nok Fragtspørgsmaalet det afgørende. Kan de engelske Kulskibe vedblivende skaffe sig hel eller delvis Returladning, medens Amerikanerne maa gøre Hjemrejsen fra fjerne Pladser med Ballast, maa Forskellen i Produktionsværdien dog, efter »De Indische Mercur's« Mening, blive endnu større, end den er, før Amerika kan slaa England som Kuleksportør.

A. J.

IV.

Aviser og Tidsskrifter i de Forenede Stater.

Af en Census-Bulletin fra de Forenede Stater i Nordamerika fremgaar det, at det samlede Antal Aviser og periodiske Skrifter, som i 1900 udgaves indenfor Fristaternes Grænser, var 18,226. I 1890 var Antallet 14,901, i 1880 10,132. Det hele Antal